

[Skjærbæk.]

kan gives til Børn, der er anbragt i private Institutioner, saadan som det fremgaar af Ændringsforslaget. Sluttelig skal jeg sige, at jeg har fuld Tillid til, at man kan overlade Kommunalbestyrelserne, uden nogen Adgang til Anke, at afgøre, hvilke Personer der skal have disse Mærker. Det er jo kun for 2 Maaneder, Loven skal gælde, og der bliver altsaa Lejlighed til i Løbet af forholdsvis kort Tid at tage Stilling til — hvis man i denne Tid skulde indvinde Erfaringer, som skulde gøre, at man maatte tænke paa en anden Udformning —, om man ønsker en Ændring af det Princip, som er udformet i det foreliggende Lovforslag.

P. D. Jensen: Ogsaa jeg kan tiltræde Ordførerens Udtalelser vedrørende det Ændringsforslag, der her foreligger. Men jeg kan alligevel ikke lade være at tilføje, at efter min Mening kunde man med en mindre Ændring af det oprindelige Forslag i og for sig have opnaaet det samme, som er sket her, og Forslaget vilde saa være blevet lettere at administrere for Sogneraadene end med den her foreslaaede Ændring. Hvis man havde givet det oprindelige Lovforslag den Tilføjelse, som det nu faar ved Ændringsforslagets § 4, altsaa en Udvidelse af Adgangen til at uddele Kort, havde man paa dette Omraade opnaaet akkurat det samme, og hvis man havde strøget en Passus i § 1, Stk. 6, ja, saa havde man ogsaa opnaaet, at Kommunalbestyrelsen var blevet ene om at uddele Kortene. Hvis man havde bibeholdt det oprindelige Forslag, havde det haft den Fordel, at Mærkerne kunde godtgøres paa Amtstuerne, efterhaanden som de kom ind, og man havde derved undgaaet dette Regnskabsvæsen, som man ifølge Ændringsforslaget skal have. Men der er altsaa opnaaet Enighed i Udvalget, og jeg anbefaler Ændringsforslaget til Vedtagelse og Forslaget til endelig Vedtagelse ved tredje Behandling.

Valdemar Thomsen: Under første Behandling af nærværende Sag, der fandt Sted for ca. 14 Dage siden, var Ministerens oprindelige Forslag, som man vil erindre, ude for ikke saa lidt Modvind, navnlig da fra de nyere Regeringspartiers Side. Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen gik saa vidt, at han sagde, at Bestemmelserne afgørende maatte ændres, og at Venstre i modsat Fald ikke kunde medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Jeg ved ikke, om det tidligere er passeret, at en af Rege-

ringenspartierne Ordførere har givet Regeringsforslaget en saadan Modtagelse som den, dette Forslag fik. At det i det hele taget kan finde Sted, viser, at der langtfra er den fornødne Kontakt mellem Regeringen og Partiernes, og at det hele aabenbart gaar paa bedste Beskub. Jeg rejste under første Behandling det Spørgsmaal, om Minister Fibiger, der saa vidt mig bekendt har sit Arbejde i Socialministeriet, var indforstaaet med Bestemmelserne under Punkt e i § 1. Bestemmelsen gik ud paa, at arbejdsløse Medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund i Modsætning til andre arbejdsløse var afskaaret fra at faa Smørrabatkort.

Selv om Forslaget, saaledes som der nu er gjort Rede for af den ærede Ordfører for Udvalget, har faaet en fuldstændig ændret Affattelse i Overensstemmelse særlig med de Krav, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen stillede, er det ikke uden Interesse for Tinget og Offentligheden at faa nærmere Rede paa dette specielle Tilfælde og paa Lovforslagenes Tilblivelse under de nuværende Forhold. Er det saadan, vil jeg spørge, at Fagministrene fremsætter Forslag her i Tinget uden at raadføre sig med den Minister, der skal følge Administrationen og kontrolere Dispositionerne? I saa Fald kan jeg ikke forstaa, hvilken Nytte de 6 Ministre gør. Og nogenlunde samme Resultat kommer jeg til, saafremt en Kontrolminister ikke sætter sig bedre ind i Forslag, der forberedes, end det er sket i nærværende Tilfælde. Noget andet er det selvfølgelig, hvis Minister Fibiger har været enig med den højtærede Socialminister om paa Forhaand at udelukke arbejdsløse Medlemmer af Kristeligt dansk Fællesforbund. Medmindre en af de Herrer herfra vil sige, at dette sidste er Forklaringen, maa jeg hævde, at det nye Ministeriums Forretningsgang er under al Kritik. Alene den Omstændighed, at et af de første Lovforslag, Regeringen fremsætter, af Folketingsudvalget bliver vejet og fundet for let i den Grad, at det helt maa skrives om, er en oplagt Fiasko for hele Ministeriet og da navnlig for de to Ministre, der her staa med et særligt Ansvar. Jeg lykønsker det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen til, at han for en Gangs Skyld er blevet Ministerens Overmand. Desværre er jeg bange for, at det er Undtagelsen, der bekræfter Regelen, det vil sige, at det vedblivende er Fagforeningerne, der fører an.

Jeg spurgte under første Behandling, om Socialministeren kunde sige mig, hvad Grunden kunde være til, at Handelsministeren ordnede et nogenlunde tilsvarende